

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΙΡΑΦΕΙΟ ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοον κι' είκοστόν μετρούντες χρόνον
εδρεόμεν'στην γήν των Παρθενώνων.

Έτος χίλια δώδεκα κι' έηνακόσ' άκόμα,
δλοι την Ανόρθωσι πάχουνε'στό στόμα.

Νοεμβρίου δεκάτη κι' έβδομη,
αίχμαλώτους μäs φέρουν άκόμη.

Χίλια διακόσα τριαντατρία,
και νικηφόρος Στρατού πορεία.

**Νέας χαράς ημέρα
κι' ή Χείος έλευθέρα.**

Κτύπα τὸ δόρυ σου, Παλλάς, άπάνω'στην άσπίδα,
έλευθέρη σὲ χαιρετῶ, δευτέρα μου Πατρίδα,
πού τού τυφλοῦ τού ραψφδοῦ σ'ώνόμασαν κοιτίδα.

Έλευθέρη σὲ χαιρετῶ, μυριανθισμένη γή,
πού βάρβαρη σ'έρημαξε τρομάρα και σφαγή,
κι' ύφόνονται τὰ σύμβολα τῶν Έλευθερωτῶν
σὲ πύργους Γιουστινιάνηδων και Τούρκων δεσποτῶν.

Τώρα κατάλειπταις καρδιαίς
γοργοπετοῦν κοντά σου
ν'άνοίξουν μέσ'στης εὐωδιαίς
και μέσ'στ'άρωμάτά σου.

Στρατοὺς λεβέντικης γενειαίς
μ'άνθος τούς ραίνεις λεμονιάς,
βασανισμένη χώρα.

Κι' από τόν'Άγιο σου Μηνᾶ
παντοῦ τὸ σήμαντρο μηνᾶ
την'Λευθεριά σου τώρα.

Μοσχοβολοῦνε πῶ πολλὴ μαστιχοφόροι σήνοι,
κι' ὁ Κοραῆς, πού στέκει'μπρός'στό φλογερὸ Καμίνι,
μ'ένα δίκιο σου μάραμο θ'έλει καμμιάν ήμέρα
νά τού στηθῆ μιά προτομή μεγάλη κι' εκεί πέρα.

**Τὸ γένος σήμερα θρηνεῖ
τοῦ Πατριάρχη τήν θανή.**

Σάν άκουσε τὸ βογγητὸ τῆς γέννας τῆς άνόμου
κι' εἶδε νά πλέκονται δαφνῶν στεφάνια γιὰ τὸ γένος,
έκάθισε'στό δοξαστὸ Θρονὸ τού Χρυσοστόμου
άπό τούς πόνους ἰερῶν άγώνων κουρασμένος.

Σάν εἶδε Νίην κατὰ γήν και Νίκην ποντοπόρον,
μέσ'στη μεγάλη του ψυχή
ΐψιθύρισε μιά προσευχή:
νύν άπολύεις, Δέσποτα, κι' έμε τὸν άθλοφόρον.

